

Kolmapäev, 30. mai 2018

P8_TA(2018)0225

Paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe tõlgendamine ja rakendamine

Euroopa Parlamendi 30. mai 2018. aasta resolutsioon paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe tõlgendamise ja rakendamise kohta (2016/2018(INI))

(2020/C 76/09)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikli 17 lõiget 1,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklit 295,
- võttes arvesse 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet parema õigusloome kohta ⁽¹⁾ (edaspidi „uus institutsioonidevaheline kokkulepe“),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni vahelisi suhteid käsitlevat 20. oktoobri 2010. aasta raamkokkulepet ⁽²⁾ (edaspidi „2010. aasta raamkokkulepe“),
- võttes arvesse 16. detsembri 2003. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet parema õigusloome kohta ⁽³⁾ (edaspidi „2003. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe“),
- võttes arvesse 20. detsembri 1994. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet õigusaktide tekstide ametliku kodifitseerimise kiirendatud töömeetodi kohta ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse 22. detsembri 1998. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet ühenduse õigusaktide koostamise üldiste kvaliteedisuuniste kohta ⁽⁵⁾,
- võttes arvesse 28. novembri 2001. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet õigusaktide uuesti sõnastamise tehnika süstemaatilise kasutamise kohta ⁽⁶⁾,
- võttes arvesse 13. juuni 2007. aasta kaasotsustamismenetluse praktilist korda käsitlevat ühist deklaratsiooni ⁽⁷⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 27. oktoobri 2011. aasta ühist poliitilist deklaratsiooni selgitavate dokumentide kohta ⁽⁸⁾,
- võttes arvesse ühisavaldust ELi 2017. aasta õigusloome prioriteetide kohta ⁽⁹⁾,
- võttes arvesse ühisavaldust ELi 2018.–2019. aasta seadusandlike prioriteetide kohta ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 304, 20.11.2010, lk 47.

⁽³⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT C 102, 4.4.1996, lk 2.

⁽⁵⁾ EÜT C 73, 17.3.1999, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT C 77, 28.3.2002, lk 1.

⁽⁷⁾ ELT C 145, 30.6.2007, lk 5.

⁽⁸⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 15.

⁽⁹⁾ ELT C 484, 24.12.2016, lk 7.

⁽¹⁰⁾ ELT C 446, 29.12.2017, lk 1.

Kolmapäev, 30. mai 2018

- võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu 18. märtsi 2014. aasta (edaspidi „biotsiidide kohtuasi“), 16. juuli 2015. aasta (edaspidi „vastastikuse viisavabaduse mehhanismi kohtuasi“), 17. märtsi 2016. aasta (edaspidi „Euroopa ühendamise rahastu delegeeritud õigusakti kohtuasi“), 14. juuni 2016. aasta (edaspidi „Tansaania kohtuasi“) ja 24. juuni 2014. aasta (edaspidi „Mauritiuse kohtuasi“) otsuseid ⁽¹¹⁾,
- võttes arvesse oma 13. detsembri 2016. aasta otsust Euroopa Parlamendi kodukorra üldise läbivaatamise kohta ⁽¹²⁾,
- võttes arvesse oma 12. aprilli 2016. aasta resolutsiooni õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) kohta: hetkeseis ja tulevikuväljavaated ⁽¹³⁾,
- võttes arvesse oma 6. juuli 2016. aasta resolutsiooni komisjoni 2017. aasta tööprogrammi strateegiliste prioriteetide kohta ⁽¹⁴⁾,
- võttes arvesse oma 9. märtsi 2016. aasta otsust Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni institutsiooni-devahelise parema õigusloome kokkuleppe sõlmimise kohta ⁽¹⁵⁾,
- võttes arvesse oma 27. novembri 2014. aasta resolutsiooni komisjoni mõjuhindamissuuniste läbivaatamise ja VKE-testi tähtsuse kohta ⁽¹⁶⁾,
- võttes arvesse oma 25. veebruari 2014. aasta resolutsiooni seadusandlike volituste delegeerimise järelmeetmete ja liikmesriikide kontrolli kohta komisjoni rakendamisevolituste teostamise üle ⁽¹⁷⁾,
- võttes arvesse oma 4. veebruari 2014. aasta resolutsiooni ELi õigusloome kvaliteedi ning subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kohta seoses 19. aruandega „Parem õigusloome“, mis käsitleb aastat 2011 ⁽¹⁸⁾,
- võttes arvesse oma 13. septembri 2012. aasta resolutsiooni subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist (2010) käsitleva 18. aruande „Parem õigusloome“ kohta ⁽¹⁹⁾,
- võttes arvesse oma 14. septembri 2011. aasta resolutsiooni parema õigusloome, subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse ning aruka õigusliku reguleerimise kohta ⁽²⁰⁾,
- võttes arvesse oma 8. juuni 2011. aasta resolutsiooni mõjuhinnangute sõltumatuse tagamise kohta ⁽²¹⁾,
- võttes arvesse komisjoni 24. oktoobri 2017. aasta teatist „Paremad lahendused parema õigusloome tegevuskava paremaks täitmiseks“ (COM(2017)0651),
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 294 kaasotsustamismenetluse kohta,
- võttes arvesse komisjoni talituste 24. oktoobri 2017. aasta töödokumendi „Overview of the Union’s Efforts to Simplify and to Reduce Regulatory Burdens“ (Ülevaade liidu jõupingutustest regulatiivse koormuse lihtsustamiseks ja vähendamiseks) (SWD(2017)0675),
- võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 2016. aasta teatist „ELi õigus: parema kohaldamisega paremad tulemused“ ⁽²²⁾,

⁽¹¹⁾ Kohtuotsus (suurkoda), 18. märts 2014, Euroopa Komisjon vs. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu, kohtuasi C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170; kohtuotsus (suurkoda), 16. juuli 2015, Euroopa Komisjon vs. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu, kohtuasi C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499; kohtuotsus, 17. märts 2016, Euroopa Parlament vs. Euroopa Komisjon, kohtuasi C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183; kohtuotsus (suurkoda), 14. juuni 2016, parlament vs. nõukogu, kohtuasi C-263/14, ECLI:EU:C:2016:435; kohtuotsus (suurkoda), 24. juuni 2014, parlament vs. nõukogu, kohtuasi C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

⁽¹²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0484.

⁽¹³⁾ ELT C 58, 15.2.2018, lk 39.

⁽¹⁴⁾ ELT C 101, 16.3.2018, lk 116.

⁽¹⁵⁾ ELT C 50, 9.2.2018, lk 91.

⁽¹⁶⁾ ELT C 289, 9.8.2016, lk 53.

⁽¹⁷⁾ ELT C 285, 29.8.2017, lk 11.

⁽¹⁸⁾ ELT C 93, 24.3.2017, lk 14.

⁽¹⁹⁾ ELT C 353 E, 3.12.2013, lk 117.

⁽²⁰⁾ ELT C 51 E, 22.2.2013, lk 87.

⁽²¹⁾ ELT C 380 E, 11.12.2012, lk 31.

⁽²²⁾ ELT C 50, 9.2.2018, lk 91.

Kolmapäev, 30. mai 2018

- võttes arvesse komisjoni 14. septembri 2016. aasta teatist „Parem õigusloome: paremad tulemused – tugevam liit“ (COM(2016)0615),
 - võttes arvesse komisjoni 19. mai 2015. aasta teatist „Parem õigusloome paremate tulemuste saavutamiseks – ELi tegevuskava“ (COM(2015)0215),
 - võttes arvesse komisjoni talituste 7. juuli 2017. aasta töödokumenti parema õigusloome suuniste kohta (SWD(2017)0350),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 55 kohaseid õiguskomisjoni ja põhiseaduskomisjoni ühiseid arutelusid,
 - võttes arvesse õiguskomisjoni ja põhiseaduskomisjoni raportit ning rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, majandus- ja rahanduskomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni ning petitsioonikomisjoni arvamusi (A8-0170/2018),
- A. arvestades, et uus institutsioonidevaheline kokkulepe jõustus selle allkirjastamise päeval, 13. aprillil 2016;
- B. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe vastuvõtmisel tegid Euroopa Parlament ja komisjon avalduse, milles kinnitasid, et uus kokkulepe „peegeldab Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahelist tasakaalu ja nende vastavat pädevust, nagu on sätestatud aluslepingutes“ ja see „ei piira 20. oktoobri 2010. aasta Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppe kohaldamist“⁽²³⁾;
- C. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe institutsioonidevahelist programmitööd käsitlevate sätete rakendamiseks vaatas parlament läbi oma kodukorra, et muu hulgas sätestada mitmeaastast programmitööd käsitlevate ühiste järelduste ja iga-aastast institutsioonidevahelist programmitööd käsitlevate ühisavalduste üle läbirääkimiste pidamise ja nende vastuvõtmise sisekord;
- D. arvestades, et iga-aastase institutsioonidevahelise programmitöö raames leppisid kolm institutsiooni kokku kahes ühisavalduses, mis käsitlevad vastavalt ELi 2017. aasta ja 2018.–2019. aasta seadusandlikke prioriteete;
- E. arvestades, et vastupidiselt 2003. aasta institutsioonidevahelisele kokkuleppele ei sisalda uus institutsioonidevaheline kokkulepe enam selliste alternatiivsete reguleerimismeetodite kasutamise õigusraamistikku nagu kaasreguleerimine ja enesereguleerimine ning igasugune viide sellistele meetoditele puudub;
- F. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 13 kohaselt peab komisjon mõju hindamise käigus konsulteerima võimalikult laiapõhjaselt; arvestades, et samamoodi peab komisjon uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 19 kohaselt viima enne ja mitte pärast ettepaneku vastuvõtmist avatud ja läbipaistval viisil läbi avalikud konsultatsioonid, tagades, et avalikkusega konsulteerimise korraldamise viis ja tähtajad võimaldaksid võimalikult laia osalemise, mis ei ole piiratud erahuvide ja nende eest seisvate lobistidega;
- G. arvestades, et komisjon vaatas 2017. aasta juulis läbi oma parema õigusloome suunised, et komisjonis paremini selgitada ja ära kasutada poliitikakujundamise eri etappide vahelisi seoseid, asendades varasemad eraldiseisvad suunised, milles käsitleti mõjuhindamist, hindamist ja rakendamist eraldi, ning lisades uued suunised kavandamise ja sidusrühmadega konsulteerimise kohta;

⁽²³⁾ Vt Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2016. aasta otsuse (Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe sõlmimise kohta) II lisa.

Kolmapäev, 30. mai 2018

- H. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 16 kohaselt võib komisjon omal algatusel või Euroopa Parlamendi või nõukogu kutsel oma mõjuhindangut täiendada või teha muid analüüse, mida ta peab vajalikuks;
- I. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppega kinnitatakse endise mõjuhindamiskomitee asendamine komisjoni õiguskontrollikomiteega; arvestades, et õiguskontrollikomitee ülesanne on muu hulgas teostada komisjoni mõjuhindangute objektiivset kvaliteedikontrolli; arvestades, et selleks, et esitada komisjonile vastuvõtmiseks algatus, millele on lisatud mõjuhindang, on vaja komitee positiivset arvamust; arvestades, et negatiivse arvamuse korral tuleb raporti projekt läbi vaadata ja uuesti komiteele esitada ning teise negatiivse arvamuse korral on algatuse edasiseks menetlemiseks vaja poliitilist otsust; arvestades, et komitee arvamus avaldatakse komisjoni veebisaidil samal ajal kui asjaomast algatust käsitlev raport, ning mõjuhindangute puhul pärast seda, kui komisjon on asjaomase poliitikaalgatuse vastu võtnud ⁽²⁴⁾;
- J. arvestades, et õiguskontrollikomitee viis 2017. aasta alguses lõpule töötajate töölevõtmise ning nende hulka kuulub kolm liiget väljastpoolt ELi institutsioone; arvestades, et 2016. aastal vaatas komitee läbi 60 eraldi mõjuhindangut, millest 25 (42 %) said esialgu negatiivse hinnangu, mille tulemusel need läbi vaadati ja uuesti komiteele esitati; arvestades, et komitee andis seejärel positiivse üldhinnangu kõigile talle edastatud läbivaadatud mõjuhindangutele, välja arvatud ühele; arvestades, et komitee on vahetanud parlamendi teenistustega teavet mõjuhindangute koostamise parimate tavade ja meetodika kohta;
- K. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 25 on sätestatud, et kui kavandatakse õigusliku aluse muutmist nii, et see toob kaasa seadusandliku tavamenetluse asendamise seadusandliku erimenetluse või muu kui seadusandliku menetlusega, vahetavad kolm institutsiooni selles küsimuses arvamusi; arvestades, et parlament muutis selle sätte jõustamiseks kodusõna; arvestades, et seda sätet ei ole veel tulnud kohaldada;
- L. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 27 tunnistavad kolm institutsiooni vajadust viia kõik kehtivad õigusaktid vastavusse Lissaboni lepinguga kehtestatud õigusraamistikuga ning eelkõige seavad esikohale kõigi selliste alusaktide kiire vastavusse viimise, mis osutavad endiselt kontrolliga regulatiivmenetlusele; arvestades, et komisjon esitas ettepaneku viimatinimetatud vastavusseviimise kohta 2016. aasta detsembris ⁽²⁵⁾; arvestades, et parlament ja nõukogu vaatavad asjaomast ettepanekut praegu üksikasjalikult läbi;
- M. arvestades, et uuele institutsioonidevahelisele kokkuleppele on lisatud delegeeritud õigusakte ja nendega seonduvaid standardklausleid käsitleva ühiseisukoha uus versioon; arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 28 kohaselt alustavad kolm institutsiooni pärast kokkuleppe jõustumist ilma põhjendamatu viivitusega läbirääkimisi ühiseisukoha täiendamiseks, nähes ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamiseks ette mittesiduvad kriteeriumid; arvestades, et pärast pikaajalist ettevalmistavat tööd algasid asjaomased läbirääkimised viimaks 2017. aasta septembris;
- N. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 29 võtsid kolm institutsiooni endale kohustuse luua hiljemalt 2017. aasta lõpuks delegeeritud õigusaktide ühine funktsionaalne register, mis sisaldab hästi struktureeritud ja kasutajasõbralikul viisil esitatud teavet, mille eesmärk on parandada läbipaistvust, hõlbustada kavandamist ja tagada delegeeritud õigusakti kasutaja kõigi etappide jälgitavus; arvestades, et kõnealune register on nüüd loodud ja see hakkas toimima 2017. aasta detsembris;
- O. arvestades, et institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe punktis 32 on sätestatud, et „[k]omisjonil on vahendajaroll ja ta peab kohtlema mõlemat seadusandjat võrdselt, austades täiel määral aluslepingutega kolmele institutsioonile antud ülesandeid“;
- P. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 34 rõhutasid parlament ja nõukogu kaasseadusandjatena, et tihedate kontaktide säilitamine juba enne institutsioonidevahelisi läbirääkimisi on oluline, et jõuda oma vastavates seisukohades paremale vastastikusele arusaamisele, ning leppisid kokku, et nad hõlbustavad selleks vastastikust arvamuste ja teabe vahetamist, muu hulgas kutsudes mitteametlikele aruteludele regulaarselt ka teiste institutsioonide esindajaid; arvestades, et nende sätete põhjal ei ole loodud uusi konkreetseid menetlusi või struktuure; arvestades, et kuigi institutsioonidevahelisi kontakte on seadusandlike prioriteete käsitleva ühisavalduse raames süvendatud, näitab parlamendikomisjonide kogemus, et süstemaatiline lähenemisviis sellise vastastikuse arvamuste vahetuse hõlbustamisele puudub ning endiselt on keeruline saada nõukogult teavet ja tagasisidet küsimuste kohta, mille liikmesriigid on nõukogus tõstatanud; arvestades, et parlament ei ole selle olukorraga üldse rahul;

⁽²⁴⁾ Euroopa Komisjoni presidendi 19. mai 2015. aasta otsuse (mis käsitleb sõltumatu õiguskontrollikomitee loomist) artikli 6 lõige 2 (C(2015)3263).

⁽²⁵⁾ Vt COM(2016)0798 ja COM(2016)0799.

Kolmapäev, 30. mai 2018

- Q. arvestades, et õigusloomeprotsessi veelgi läbipaistvamaks muutmiseks vaatas parlament läbi oma kodukorra, et kohendada selle eeskirju, mis käsitlevad institutsioonidevahelisi läbirääkimisi seadusandliku tavamenetluse raames, tuginedes 2012. aastal kehtestatud sätetele; arvestades, et kõik parlamendi läbirääkimisvolitused on avalikud, kuid nõukogu volituste puhul see nii ei ole; arvestades, et parlament ei ole sellise olukorraga üldse rahul;
- R. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 39 võtsid kolm institutsiooni õigusloomeprotsessi eri etappide jälgitavuse hõlbustamiseks kohustuse määrata 31. detsembriks 2016 kindlaks viisid, kuidas arendada selleks edasi platvorme ja vahendeid, eesmärgiga luua spetsiaalne ühine andmebaas seadusandlike aktide eelnõude menetlemise seisu kohta; arvestades, et sellist ühist andmebaasi ei ole seni loodud;
- S. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 40 lubasid kolm institutsiooni seoses rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamise ja nende sõlmimisega kohtuda kuue kuu jooksul alates uue institutsioonidevahelise kokkuleppe jõustumisest, et pidada läbirääkimisi koostöö ja teabevahetuse praktilise korra parandamiseks aluslepingute raamistikus kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu tõlgendusega; arvestades, et nimetatud läbirääkimised algasid 2016. aasta novembris ja on veel pooleli;
- T. arvestades, et rahvusvahelistes kaubanduslepingutes on regulatiivsest koostööst saanud kaubanduspartnerite vahelise regulaatiivse dialoogi ja sidususe saavutamise keskse tähtsusega vahend; arvestades, et komisjon peab selles protsessis järgima ka edaspidi kõikidele sidusrühmadele õiglase ja võrdsete tingimuste tagamise põhimõtteid ning tagama otsustusprotsessi võimalikult suure läbipaistvuse;
- U. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 46 kinnitavad kolm institutsiooni oma kavatsust kasutada õigusloomes sagedamini uuesti sõnastamise tehnikat, järgides täiel määral 28. novembri 2001. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet õigusaktide uuesti sõnastamise tehnika süstemaatilise kasutamise kohta;
- V. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 48 kohaselt võtab komisjon kohustuse esitada oma õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) tehtava panusena igal aastal ülevaate, sealhulgas iga-aastase koormusanalüüsi liidu poolt õigusaktide lihtsustamiseks ning ülereguleerimise vältimiseks ja halduskoormuse vähendamiseks tehtud jõupingutuste tulemuste kohta; arvestades, et esimese iga-aastase koormusanalüüsi tulemused esitati 24. oktoobril 2017 komisjoni 2018. aasta tööprogrammi raames;
- W. arvestades, et iga-aastane koormusanalüüs on ainulaadne võimalus teha kindlaks ja jälgida tulemusi, mida annavad ELi pingutused vältida ülereguleerimist ja vähendada halduskoormust; arvestades, et see koormusanalüüs on suurepärase võimalus näidata ELi õigusaktide lisaväärtust ja tagada läbipaistvus ELi kodanike jaoks;
- X. arvestades, et uues institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes nõutakse institutsioonidevahelise koostöö tege- mist eesmärgiga lihtsustada kehtivaid liidu õigusakte ning vältida ülereguleerimist ja halduskoormust kodanike, haldusasutuste ja ettevõtjate puhul; arvestades, et Euroopa Parlament rõhutab, et rahvusvaheliste kaubanduslepingute puhul ei tohiks kõnealuste eesmärkidega kaasnedes keskkonnakaitse, rahvatervise, töötajate tervise ja ohutuse valdkonna standardite ning Rahvusvahelise Töötajate Terviseorganisatsiooni standardite alanemine ega tarbijate õiguste nõrgenemine;
- Y. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 50 kohaselt jälgivad kolm institutsiooni ühiselt ja regulaarselt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamist nii poliitilisel tasandil toimuvate iga-aastaste arutelude kaudu kui ka tehnilisel tasandil institutsioonidevahelises koordineerimisrühmas; arvestades, et järelevalve poliitilisel tasandil hõlmab korrapäraseid arutelusid komisjonide esimeeste konverentsi koosolekutel ja iga-aastast kõrgetasemelist kokkuvõtvat kohtumist; arvestades lisaks, et ühisavaldustes, mis käsitlevad vastavalt ELi 2017. aasta ja 2018.–2019. aasta seadusandlike prioriteete, sätestati konkreetne järelevalvekord; arvestades samuti, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamise hindamisel on äärmiselt väärtuslik parlamendikomisjonide seni saadud kogemus; arvestades, et õiguskomisjonil on eripädevus parema õigusloome ja liidu õiguse lihtsustamise valdkonnas;

Kolmapäev, 30. mai 2018

Ühised kohustused ja eesmärgid

1. peab uut parema õigusloome kokkulepet institutsioonidevaheliseks tegevuseks, mille eesmärk on parandada liidu õigusaktide kvaliteeti; tuleb meelde, et paljudel juhtudel ühtlustatakse või asendatakse ELi õigusaktidega 28 liikmesriigi erinevaid eeskirju, muutes riiklikud turud vastastikku ja võrdselt juurdepääsetavaks ning vähendades üldiseid halduskulusid, et luua täielikult toimiv siseturg;
2. väljendab heameelt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaldamise esimese pooleteise aasta jooksul saavutatud edusammude ja saadud kogemuste üle ning ergutab institutsioone veelgi rohkem pingutama, et rakendada kokkulepe täielikult, eelkõige seoses institutsioonidevaheliste läbirääkimistega mittedivulve kriteeriumide üle ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamiseks, kõigi selliste alusaktide vastavusseviimisega, mis osutavad endiselt kontrolliga regulatiivmenetlusele, institutsioonidevaheliste läbirääkimistega, mis käsitlevad rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamise ja nende sõlmimise alase koostöö ja teabevahetuse praktilist korda, ning spetsiaalse ühise andmebaasi loomisega seadusandlike aktide eelnõude menetlemise seisu kohta;
3. tuleb meelde, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe eesmärk on arendada kolme institutsiooni vahel avatumaid ja läbi-paistvamaid suhteid, et tagada õigusaktide kõrge kvaliteet ELi kodanike huvides; on seisukohal, et kuigi institutsioonidevahelise lojaalse koostöö põhimõtet märgitakse vaid punktides 9 ja 32 seoses uues institutsioonidevahelises kokkuleppes käsitletavate konkreetsete valdkondadega, tuleks seda järgida kogu õigusloometsükliis kui ühte ELi lepingu artiklis 13 sätestatud põhimõtetest;

Programmitöö

4. väljendab heameelt kolme institutsiooni kokkuleppe üle tugevdada liidu ühe- ja mitmeaastast programmitööd kooskõlas ELi lepingu artikli 17 lõikega 1, rakendades struktureeritumat menetlust täpse ajakavaga; märgib rahuloluga, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kohases esimeses iga-aastases institutsioonidevahelises programmitöös osalesid kolm institutsiooni aktiivselt ja selle tulemusel võeti vastu ELi 2017. aasta seadusandlikke prioriteete käsitlev ühisavaldus, milles seati prioriteediks 59 olulist seadusandlikku ettepanekut, ning seejärel võeti vastu 2018.–2019. aasta seadusandlikke prioriteete käsitlev ühisavaldus, milles seati praeguse ametiaja lõpuni prioriteediks 31 olulist seadusandlikku ettepanekut; väljendab sellega seoses erilist heameelt nõukogu aktiivse osalemise üle ja loodab, et see jätkub ka edaspidi, kaasa arvatud uue ametiaja mitmeaastase programmitöö puhul; on siiski seisukohal, et ühisavaldustes kokku lepitud teatavate seadusandlike aktide eelnõude prioriteetsust käsitlemist ei tohiks kasutada selleks, et avaldada kaasseadusandjatele põhjendamatut survet, ning kiiremat menetlemist ei tohiks seada esmatahtsaks kohale õigusaktide kvaliteedi arvel; peab oluliseks hinnata, kuidas kohaldatakse ühisdeklaratsioonide heakskiitmise praeguseid tavasid ja eeskirju, ja kas Euroopa Parlamendi kodukorda on võimalik parandada seoses institutsioonidevahelise programmitöö üle peetavate läbirääkimistega, näiteks tugevdada presidendile fraktsioonide poolt antud volitusi;
5. peab äärmiselt oluliseks, et parlamendikomisjonidega peetaks ühisavalduse ettevalmistamise ja rakendamise kogu protsessi käigus igakülgset nõu;
6. juhib tähelepanu asjaolule, et uus institutsioonidevaheline kokkulepe ei piira parlamendi ja komisjoni vahel 2010. aasta raamkokkuleppes kokku lepitud vastastikuseid kohustusi; tuleb eelkõige meelde, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktide 6–11 rakendamisel tuleb järgida 2010. aasta raamkokkuleppe 4. lisas esitatud komisjoni tööprogrammi ajakava käsitlevat korda;
7. on seisukohal, et komisjon peaks oma tööprogrammi esitamisel lisaks uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 8 osutatud elementidele näitama kavandatavate õigusaktide põhjendatust subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete valguses ja tooma välja nende Euroopa lisaväärtuse;
8. kiidab heaks komisjoni subsidiaarsuse, proportsionaalsuse ja „teeme vähem, aga paremini“ rakkerühma loomise, mis peab toimima kooskõlas uue institutsioonidevahelise kokkuleppega, et suurendada usaldust kodanikes, kes peavad subsidiaarsuse põhimõtet demokraatliku protsessi olulisimaks aspektiks;
9. kutsub komisjoni üles esitama kaasavamaid, üksikasjalikumaid ja usaldusväärsemaid tööprogramme; nõuab eelkõige, et komisjoni tööprogrammides toodaks selgelt välja iga ettepaneku õiguslik laad ning täpsed ja realistlikud ajakavad; palub komisjonil tagada, et eelseisvad seadusandlikud ettepanekud ja eelkõige olulised seadusandlikud paketid esitataks aegsasti enne praeguse ametiaja lõppu, et anda seeläbi kaasseadusandjatele piisavalt aega oma õiguste täielikuks kasutamiseks;

Kolmapäev, 30. mai 2018

10. soovib välja töötada tõhusad õigusnormid, mis oleksid suunatud tööhõive kaitse tugevdamisele ja Euroopa konkurentsivõime arendamisele kõigis majandusvaldkondades, pöörates erilist tähelepanu väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele;

11. väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon vastas parlamendi taotlustele liidu õigusakti vastuvõtmiseks ELi toimimise lepingu artikli 225 kohaselt enamasti uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 10 osutatud kolmekuulise tähtaja jooksul; juhib siiski tähelepanu asjaolule, et komisjon ei võtnud vastu selles sättes ette nähtud konkreetseid teatisi; palub komisjonil nimetatud teatised vastu võtta, et tagada täielik läbipaistvus ja esitada poliitiline vastus parlamendi resolutsioonides tehtud taotlustele, ning võtta nõuete kohaselt arvesse parlamendi asjaomaseid Euroopa lisaväärtuse ja Euroopa mõõtme puudumisest tulenevate kulude analüüse;

12. rõhutab, et heauskne ja läbipaistev koostöö parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel on oluline, ning see peaks väljenduma praktikas komisjoni kindla kohustusena kaasata parlamenti ja nõukogu võrdsel määral oma programmitöö rakendamisse, ja tuletab komisjonile meelde kohustust reageerida viivitamatult seadusandlikele ja muudele kui seadusandlikele algatusraportitele; taunib asjaolu, et mitmele algatusraportile ei ole reageeringut järgnenud, ja kutsub komisjoni üles kaasseadusandjaid kolme kuu jooksul teavitama teksti tagasivõtmise põhjustest ning samuti esitama põhjendatud vastused seadusandlikele või muudele kui seadusandlikele ettepanekutele;

13. on seisukohal, et uuest institutsioonidevahelisest kokkuleppest kõigi viidete väljajätmine alternatiivsete reguleerimismeetodite kasutamisele ei mõjuta parlamendi seisukohta, et pehme õiguse vahendeid tuleb kasutada üksnes suurima ettevaatlikkusega ja nõuete kohaselt põhjendatud juhul, ilma õiguskindlust või kehtiva õiguse arusaadavust kahjustamata ning olles konsulteerinud Euroopa Parlamendiga⁽²⁶⁾; on ühtlasi mures, et pehme õiguse kasutamist käsitlevate selgete piiride puudumine võib isegi soodustada selle kohaldamist, kusjuures parlamendi võimalus teostada kontrolli ei ole tagatud;

14. kutsub nõukogu ja komisjoni üles nõustuma, et alternatiivsete reguleerimismeetodite kasutamine juhul, kui see on rangelt vajalik, tuleks lisada mitme- ja iga-aastastesse programmdokumentidesse, et võimaldada seadusandjate poolset nõuetekohast tuvastamist ja kontrollimist;

Paremad õigusloomevahendid

15. rõhutab, et mõju hindamised võivad anda teavet, ent need ei tohi kunagi asendada poliitilisi otsuseid ega tohi põhjustada õigusloomeprotsessis põhjendamatuid viivitusi; rõhutab, et kogu seadusandliku protsessi käigus ja kõigis esildatud õigusaktide mõju hinnangutes tuleb pöörata erilist tähelepanu sellele, milline võib olla mõju nendele sidusrühmadele, kel on kõige vähem võimalik oma muredest otsusetegijatele teada anda, sealhulgas VKEd, kodanikuühiskond, ametiühingud ja teised, kel ei ole institutsioonidele hõlpsa juurdepääsu eelist; on veendunud, et mõjuhinnangutes tuleb võrdset tähelepanu pöörata eelkõige sotsiaalsete, tervishoiu ja keskkonnaga seotud tagajärgede hindamisele ning et hinnata tuleb mõju kodanike põhiõigustele ja naiste ja meeste võrdõiglikkusele;

16. tuletab meelde, et VKEd moodustavad kõigist ELi ettevõtjatest 99 %, toodavad 58 % ELi käibest ja annavad tööd kahele kolmandikule erasektori töötajatele; tuletab samuti meelde, et Euroopa väikeettevõtlusalgatuses „Small Business Act“ võttis komisjon kohustuse rakendada poliitika kujundamisel põhimõtet „kõigepealt mõtle väikestele“ ja et see hõlmab VKE-testi, mille abil hinnatakse tulevaste seadusandlike ja haldusalaste algatuste mõju VKEdele⁽²⁷⁾; tuletab meelde, et Euroopa Parlament märkis oma 9. märtsi 2016. aasta otsuses uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kohta, et uue kokkuleppe sõnastuse kohaselt ei ole kolm institutsiooni piisavalt kohustatud lisama oma mõjuhinnangutesse VKE-teste ja konkurentsivõime teste⁽²⁸⁾; rõhutab, kui tähtis on arvestada konkurentsivõime ja innovatsiooni mõjuga ning võtta VKEde vajadusi arvesse õigusloometsükli igas etapis ja neile tähelepanu pöörata, ning väljendab rahulolu sellega, et komisjoni parema õigusloome suunistes on ette nähtud, et kõikides mõjuhinnangutes tuleb vajaduse korral võtta arvesse võimalikku mõju VKEdele ja konkurentsivõimele ning selle kohta korrapäraselt aru andma; juhib tähelepanu sellele, et VKE-testide puhul ei kohaldata sageli kvaliteedi ja ühtsuse nõudeid; palub komisjonil kaaluda, kuidas saaks mõju VKEdele veelgi paremini arvesse võtta, ning kavatsseb seda teemat eelseisvatel aastatel hoolikalt jälgida;

⁽²⁶⁾ Vt Euroopa Parlamendi 9. septembri 2010. aasta resolutsiooni parema õigusloome kohta – Euroopa Komisjoni 15. aruanne vastavalt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist käsitleva protokollile 9 (ELT C 308 E, 20.10.2011, lk 66), punkt 47.

⁽²⁷⁾ Vt Euroopa Parlamendi 27. novembri 2014. aasta resolutsiooni komisjoni mõjuhindamissuuniste läbivaatamise ja VKE-testi tähtsuse kohta, punkt 16.

⁽²⁸⁾ Vt Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2016. aasta otsust Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe sõlmimise kohta, punkt 4.

Kolmapäev, 30. mai 2018

17. nõuab tungivalt, et komisjon hindaks parema õigusloome kontekstis paremini oma poliitika sotsiaalseid ja keskkonnavalaseid tagajärgi, samuti mõju kodanike põhiõigustele, pidades silmas ka mittereguleerimisest tulenevaid kulusid Euroopa tasandil ning ka tõsiasja, et kulude-tulude analüüs on vaid üks paljudest kriteeriumidest;

18. kordab oma nõudmist, et kõik mõjuhindangud sisaldaksid keskpika ja pikaajalise majandusliku, sotsiaalse, keskkonna- ja tervise mõju kohustuslikku tasakaalustatud analüüsi;

19. palub komisjonil kasutada mõjuhindanguid ja järeldanguid, et uurida algatuste, ettepanekute või olemasolevate õigusaktide kokkusobivust kestliku arengu eesmärkidega, aga ka nende mõju nimetatud eesmärkide täitmisel saavutatud edule ja nende eesmärkide rakendamisele;

20. tuletab meelde, et komisjoni algse ettepanekus uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kohta sisaldus ettepanek moodustada ajutine tehniline sõltumatu töörühm, kuid hiljem seda läbirääkimiste käigus ei arutatud; juhib tähelepanu sellele, et töörühma loomise eesmärk oli suurendada mõjuhindangute sõltumatust, läbipaistvust ja objektiivsust; tuletab meelde, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 15 kohaselt viivad Euroopa Parlament ja nõukogu läbi mõju hindamise enda esitatud sisuliste ning teadlike, põhjendatud otsuste tegemiseks vajalike muudatuste kohta komisjoni ettepanekule, kui nad leiavad, et seda on vaja; tuletab komisjonidele meelde, kui oluline on seda vahendit vajaduse korral kasutada;

21. tunneb heameelt, et uues institutsioonidevahelises kokkuleppes on viidatud, et mõjuhindangutes tuleb arvesse võtta subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtet; rõhutab sellega seoses, et mõjuhindangud peaksid alati hõlmama põhjalikku ja ranget analüüsi selle kohta, kas ettepanek on subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas ja kas sellel on Euroopa lisaväärtus;

22. märgib, et päris mitmele komisjoni ettepanekule polnud lisatud mõjuhindanguid, ja et parlamendikomisjonid on väljendanud muret, et mõjuhindangute kvaliteedi ja üksikasjalikkuse tase varieerub terviklikust suhteliselt pealiskaudseni; märgib, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaldamise esimeses etapis ei olnud 2017. aasta ühisavaldusse kuuluvast 59-st komisjoni ettepanekust 20-le mõjuhindangut lisatud; tuletab sellega seoses meelde, et kuigi igal juhul on nõutav, et ettepanekutega, millel on tõenäoliselt oluline sotsiaalne, majanduslik või keskkonnamõju, kaasneks mõju hindamine, peaks institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 13 kohaselt komisjoni tööprogrammis või ühisavalduses sisalduvate algatustega reeglina samuti kaasnema mõju hindamine;

23. väljendab heameelt asjaolu üle, et institutsioonidevahelises kokkuleppes sätestatakse, et seadusandliku tegevuskava koostamisel tuleb võtta arvesse mistahes väljapakutud liidu meetme „Euroopa lisaväärtust“ ning liidu tasandil tegevuse puudumise korral Euroopa mõõtme puudumisest tulenevaid kulusid; rõhutab, et Euroopa mõõtme puudumisest tulenevad kulud on hinnanguliselt 1,75 triljonit eurot aastas, mis moodustab 12 % ELi SKPst (2016); kiidab selles kontekstis Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse mõjuhindanguid ja Euroopa lisaväärtuse direktoraadi tööd;

24. palub komisjonil täiendavalt selgitada, kuidas ta kavatab hinnata Euroopa mõõtme puudumisest tulenevaid kulusid, muu hulgas kulusid tootjatele, tarbijatele, töötajatele, haldusasutustele ja keskkonnale tulenevalt sellest, et ELi tasandil puuduvad ühtlustatud õigusaktid ning et lahknevad siseriiklikud eeskirjad toovad kaasa lisakulusid ja vähendavad poliitika tõhusust (nagu on osutatud uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktides 10 ja 12); juhib tähelepanu asjaolule, et sellist hindamist ei tuleks läbi viia mitte üksnes aegumisklausli korral, kui programm on lõppemas või kui on ette näha tühistamine, vaid seda tuleks kaaluda ka juhul, kui ELi tasandi õigusakt või meede ei ole veel jõustunud või seda vaadatakse läbi;

25. tuletab meelde, et endine mõjuhindamiskomitee on asendatud uue õiguskontrollikomiteega, mis tugedab selle komitee sõltumatust; kordab, et õiguskontrollikomitee sõltumatus, läbipaistvus ja objektiivsus ning selle töö peab olema kaitstud ja komitee liikmete suhtes ei tohiks kehtestada mingit poliitilist kontrolli⁽²⁹⁾; toonitab, et komisjon peaks tagama, et kõik õiguskontrollikomitee arvamused, sealhulgas negatiivsed, tehtaks avalikuks ja kättesaadavaks samal ajal asjaomaste mõjuhindangute avaldamisega; nõuab, et antaks hinnang õiguskontrollikomitee toimimisele järelevalve tegemisel ja objektiivse nõu andmisel mõjuhindangute kohta;

⁽²⁹⁾ Vt eespool viidatud parlamendi 27. novembri 2014. aasta resolutsiooni punkti 12 ning eespool viidatud parlamendi 9. märtsi 2016. aasta otsuse punkti 6.

Kolmapäev, 30. mai 2018

26. juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Parlamendi mõjuhindangute ja Euroopa lisaväärtuse direktoraat, mis loodi parlamendi administratsioonis, abistab parlamendikomisjone ja pakub neile laia valikut teenuseid, mille jaoks peab olema piisavalt vahendeid, et tagada parlamendiliikmetele ja komisjonidele parim võimalik abi; märgib rahuloluga, et komisjonide esimeeste konverents võttis 12. septembril 2017 vastu dokumendi „Mõjuhindangute käsiraamat – suunised komisjonidele“ ajakohastatud variandi;

27. palub kõigil parlamendi komisjonidel vaadata läbi komisjoni mõjuhindangud ja vaadata parlamendi mõju eelhindamise analüüs läbi seadusandliku menetluse võimalikult varajases etapis;

28. tuletab meelde, et vastavalt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 14 võtab parlament komisjoni seadusandlike ettepanekute vaagimisel komisjoni mõjuhindanguid täiel määral arvesse; tuletab sellega seoses meelde, et parlamendikomisjonid võivad paluda komisjonil tutvustada oma mõjuhindangut ja valitud poliitikavarianti parlamendikomisjoni koosolekul ning kutsub parlamendikomisjone üles seda võimalust sagedamini kasutama, samuti kasutama võimalust saada komisjoni mõjuhindangule parlamendi enda teenistuste esialgne hinnang; märgib siiski, et see ei tohi tuua kaasa kaasseadusandjate manööverdamisruumi piiramist;

29. tunneb heameelt, et komisjonil on võimalus oma mõjuhindanguid õigusloomeprotsessi käigus täiendada; leiab, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 16 tuleks tõlgendada nii, et kui Euroopa Parlament või nõukogu seda taotlevad, peaks komisjon reeglina kohe esitama sellise täiendava mõjuhindangu;

30. rõhutab, kui oluline on õigeaegne, avalik ja läbipaistev sidusrühmade kaasamine ja nendega konsulteerimine, andes piisavalt aega sisukate vastuste saamiseks; jääb seisukohale, et on oluline, et komisjon korraldaks ettevalmistavas etapis kõigis ametlikes keeltes avalikud konsultatsioonid;

31. märgib, et uue institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe punkti 17 kohaselt vastutab iga institutsioon „ise oma mõjuhindangute korraldamise, sealhulgas sisemiste organisatsiooniliste ressursside valiku ja kvaliteedikontrolli eest“;

32. tervitab asjaolu, et uue kokkuleppe punktis 17 kohustusid kolm institutsiooni vahetama teavet mõju hindamise parimate tavade ja meetodite kohta; on seisukohal, et see peaks hõlmama komisjoni mõjuhindangu aluseks olevate töötlemata andmete jagamist alati kui võimalik ning eriti siis, kui parlament otsustab komisjoni mõjuhindangut omalt poolt täiendada; soovib kolmel institutsioonil selleks maksimaalselt koostööd teha, sealhulgas korraldada ühiseid koolitusi mõju hindamise meetoodika kohta, et jõuda tulevikus ka ühise institutsioonidevahelise meetoodikani;

33. jääb seisukohale, et on ülimalt oluline, et kodanike ja sidusrühmade jaoks läbipaistvuse tagamise nimel avalikustatakse õigusloomeprotsessi lõpuks „[k]omisjoni algne mõjuhindang ja igasugune täiendav institutsioonide poolt õigusloomeprotsessis tehtud mõju hindamise töö“, nagu sätestatakse uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 18;

34. kordab oma seisukohta, et sidusrühmadel, sealhulgas ametiühingutel ja kodanikuühiskonnal peaks olema võimalik panustada mõju hindamise protsessi võimalikult varajases konsulteerimisetapis ning ergutab komisjoni kasutama selleks süstemaatilisemalt kavasad ja esialgseid mõjuhindanguid ning avaldama need õigel ajal mõju hindamise alguses;

35. tunneb heameelt, et komisjon on võtnud kohustuse enne ettepanekute vastuvõtmist laialdaselt konsulteerida, eelkõige kaasata vahetult konsultatsioonidesse VKEsid, kodanikuühiskonda ja teisi lõppkasutajaid; märgib rahuloluga, et komisjoni läbivaadatud parema õigusloome suunised on samm selles suunas;

36. rõhutab uusi sätteid, mis käsitlevad avalikke ja sidusrühmadega peetavaid konsultatsioone ning on olulised vahendid nii ettevalmistavas etapis kui ka kogu õigusloomeprotsessis;

37. nõuab tungivalt, et komisjon peaks kinni rakendamisaruannetele ning direktiivide ja määruste läbivaatamisele seatud kohustuslikest tähtaegadest;

Kolmapäev, 30. mai 2018

38. toonitab, kui tähtis on olemasolevate õigusaktide järelhindamine vastavalt põhimõttele „kõigepealt hinda“, ning soovib, et see toimuks võimalusel alati mõju hindamise kujul pärast õigusakti vastuvõtmist, kohaldades sama metoodikat nagu sama õigusakti mõju hindamisel enne õigusakti vastuvõtmist, nii et selle tulemusi saaks paremini hinnata;

39. tunneb heameelt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 22 üle, mille kohaselt lepivad kolm institutsiooni kokku, et kehtivate õigusaktide hindamisprotsessi toetamiseks nähakse asjakohastel juhtudel õigusaktides ette aruandlus-, järelevalve- ja hindamiskord, vältides samal ajal ülereguleerimist ja halduskoormust, eelkõige liikmesriikides; juhib tähelepanu probleemidele liikmesriikides õigusakti toimimise kohta andmete kogumisel ning julgustab komisjoni ja liikmesriike suurendama jõupingutusi selles valdkonnas;

40. tervitab uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 23, milles kolm institutsiooni lepivad kokku, et kaaluvad süstemaatiliselt õigusaktides läbivaatamisklauslite kasutamist; kutsub komisjoni üles lisama ettepanekutesse võimaluse korral alati läbivaatamisklauslid ning vastasel juhul esitama põhjused, miks seda üldreeglit ei järgitud;

Õigusaktid

41. tunneb heameelt komisjoni võetud kohustuste üle, mis puudutavad iga ettepanekuga kaasneva seletuskirja ulatust; tunneb heameelt eriti selle üle, et komisjoni ettepanekutele lisatud seletuskirjas selgitatakse ka kavandatavate meetmete põhjendatust subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete valguses; rõhutab sellega seoses, kui tähtis on tugevdatud ja põhjalik hindamine ja põhjendused seoses nende põhimõtete järgimisega ja esildatud meetme Euroopa lisaväärtusega;

42. leiab, et tuleb tagada sidusus seletuskirja ja asjaomase ettepanekuga seotud mõjuhindangu vahel; kutsub seetõttu komisjoni üles tagama järjepidevuse ja selgitama tehtud valikut, kui see erineb mõjuhindangu järeldustest;

43. juhib tähelepanu asjaolule, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 25 kohustus komisjon üksnes „võtma nõuete kohaselt arvesse seda, et määruste ja direktiivide olemus ja mõju on erinevad“; kordab palvet, et Mario Monti aruandes esitatud lähene-misviisi järgides tuleks seadusandlikes ettepanekutes suurendada määruste osa⁽³⁰⁾, vastavalt aluslepingutes nende kasutamise kohta kehtestatud õigusnõuetele, et tagada järjepidevus, lihtsus ja õiguskindlus kogu liidus;

44. tunneb heameelt, et kolm institutsiooni on võtnud kohustuse õigusliku aluse muudatuste küsimuses arvamusi vahetada, nagu on osutatud uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 25; rõhutab õiguskomisjoni rolli ja eksperditeadmisi õigusliku aluse kontrollimisel⁽³¹⁾; tuletab meelde, et parlament on otsustanud astuda vastu igale katsesele piirata õigusliku aluse põhjendamatu muutmise abil Euroopa Parlamendi seadusandlike volitusi; kutsub nõukogu üles täielikult täitma võetud kohustust pidada dialoogi Euroopa Parlamendiga eriarvamuste korral esildatud õigusliku aluse üle, eriti poliitiliselt tundlikes küsimustes;

45. rõhutab asjaolu, et komisjoni ettepanekute õiguslik alus tuleks valida objektiivsetel põhjustel, mis alluvad kohtulikule kontrollile; rõhutab aga parlamendi õigust teha kaasseadusandjana ettepanekuid õigusliku aluse muudatuste kohta, mis põhinevad parlamendipoolsel aluslepingute tõlgendusel;

Delegeeritud õigusaktid ja rakendusaktid

46. rõhutab, kui tähtis on uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 26 sätestatud põhimõte, ja kordab, et tegutsedes aluslepingute raames ja arvestades Euroopa Kohtu praktikat, on seadusandja pädev otsustama, kas ja millises ulatuses kasutada delegeeritud õigusakte ning kas ja millises ulatuses kasutada rakendusakte⁽³²⁾;

47. märgib, et komisjonile volituste delegeerimine ei ole pelgalt tehniline küsimus, vaid sellega võivad seonduda ka poliitiliselt tundlikud küsimused, mis on ELi kodanike, tarbijate ja ettevõtjate jaoks väga olulised;

⁽³⁰⁾ Vt Euroopa Parlamendi 14. septembri 2011. aasta resolutsiooni parema õigusloome, subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse ning aruka õigusliku reguleerimise kohta, punkt 5.

⁽³¹⁾ Vt Euroopa Parlamendi kodukorra V lisa XVI jaotise punkti 1.

⁽³²⁾ Vt eespool viidatud Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2014. aasta resolutsiooni (seadusandlike volituste delegeerimise järelmeetmete ja liikmesriikide kontrolli kohta komisjoni rakendamisevolituste teostamise üle) põhjendust D.

Kolmapäev, 30. mai 2018

48. tunnustab komisjoni jõupingutusi järgida uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 27 osutatud tähtaega ettepaneku esitamiseks kõigi selliste alusaktide vastavusse viimise kohta, mis osutavad endiselt kontrolliga regulatiivmenetlusele; on samuti seisukohal, et kõik juhtumid, mida varem käsitleti kontrolliga regulatiivmenetluse raames, tuleks nüüd üldjuhul viia kooskõlla ELi toimimise lepingu artikliga 290 ja seega muuta delegeeritud õigusaktideks ⁽³³⁾;

49. hoiatab, et komisjoni kohustus kasutada delegeeritud õigusaktide koostamisel regulaarselt liikmesriikide eksperte ei tohiks muuta seda menetlust liiga sarnaseks või lausa identseks rakendusaktide koostamiseks ette nähtud menetlusega, eriti mis puudutab neile ekspertidele antud menetluslikke eelisõigusi; on seisukohal, et see võib ka ähmastada erinevust kahte liiki aktide vahel, kuivõrd see võib tähendada Lissaboni lepingu eelse komiteemenetluse mehhanismi de facto taastamist;

50. väljendab rahulolematust asjaolu üle, et hoolimata Euroopa Parlamendi järeleandmistest on nõukogu siiani väga tõrges nõustuma delegeeritud õigusaktidega, kui ELi toimimise lepingu artikli 290 kriteeriumid on täidetud; tuletab meelde, et nagu on sätestatud selle põhjenduses 7, peaks uus institutsioonidevaheline kokkulepe hõlbustama läbirääkimisi seadusandliku tavamenetluse raames ja parandama ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamist; juhib tähelepanu asjaolule, et nõukogu on mitmes seadusandliku akti eelnõu puhul siiski nõudnud, et alusaktis kas antaks rakendamisvolitused vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 või lisataks abstraktselt kõik volituse delegeerimiseks või rakendamisvolituste andmiseks vajalikud elemendid; väljendab pettumust asjaolu üle, et nendel juhtudel ei kaitsenud komisjon oma esialgseid ettepanekuid;

51. peab väga murettekitavaks, et nõukogu püüab peaaegu süstemaatiliselt asendada delegeeritud õigusakte rakendusaktidega; peab täiesti vastuvõetamatuks, et nõukogu püüab kasutada Lissaboni lepingu järgset vastavusse viimist ära selleks, et asendada kontrolliga regulatiivmenetlus delegeeritud õigusaktide asemel rakendusaktidega;

52. tunneb heameelt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 28 osutatud institutsioonidevaheliste läbirääkimiste alustamise üle; kinnitab oma 25. veebruari 2014. aasta resolutsioonis ⁽³⁴⁾ väljendatud seisukohta, mis puudutab ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamise mittesiduvaid kriteeriumeid; on seisukohal, et need peaksid olema nende läbirääkimiste aluseks;

53. tuletab meelde, et poliitiliselt olulised elemendid, nagu liidu toodete või ainete loendid või registrid, peaksid jääma alusakti lahutamatuks osaks, mis vajaduse korral esitatakse lisa kujul, ja seepärast tuleks neid muuta ainult delegeeritud õigusaktidega; rõhutab, et õiguskindluse tagamiseks tuleks hoiduda eraldi loendite koostamisest;

54. on seisukohal, et kriteeriumid ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamiseks peavad võtma arvesse Euroopa Kohtu otsuseid, näiteks otsust biotsiidide kohtuasjas, Euroopa ühendamise rahastu delegeeritud õigusakti kohtuasjas ning vastastikuse viisavabaduse mehhanismi kohtuasjas ⁽³⁵⁾;

55. tunneb heameelt komisjoni lubaduse üle, et kui rakendusaktide eelnõude varajases ettevalmistamise etapis on vaja laiemaid eksperditeadmisi, kasutab komisjon vastavalt vajadusele eksperdirühmi, konsulteerib konkreetsete sidusrühmadega või korraldab avaliku konsultatsiooni; on seisukohal, et sellise konsulteerimise alustamise korral tuleks parlamenti alati nõuetekohaselt teavitada;

56. märgib rahuloluga, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 28 nõustus komisjon tagama, et Euroopa Parlamendil ja nõukogul on võrdne juurdepääs kogu teabele delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide kohta, nii et nad saavad kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal; tunneb heameelt asjaolu üle, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu ekspertidel on süstemaatiline juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millele kutsutakse liikmesriikide eksperte ja mis käsitlevad delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist; kutsub komisjoni üles seda kohustust täielikult ja järjepidevalt täitma; märgib, et selline juurdepääs on juba paranenud;

57. rõhutab vajadust parandada mitteametlikku koostööd delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide ettevalmistusetapis; hoiatab, et delegeeritud õigusakte ja rakendusakte välja töötades ei tohi silmist kaotada kaasseedusandjate kavatsust, mida on väljendatud seadusandlikus aktis ja mis on selle eesmärgi osa; rõhutab, kui tähtis on juba toimiv delegeeritud õigusaktide register;

⁽³³⁾ Vt eespool viidatud Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2014. aasta resolutsiooni seadusandlike volituste delegeerimise järelemeetmete ja liikmesriikide kontrolli kohta komisjoni rakendamisvolituste teostamise üle, punkt 6.

⁽³⁴⁾ Samas, punkt 1.

⁽³⁵⁾ Eespool viidatud 18. märtsi 2014. aasta kohtuotsus (suurkoda), Euroopa Komisjon vs. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu; eespool viidatud 17. märtsi 2016. aasta kohtuotsus, Euroopa Parlament vs. Euroopa Komisjon; eespool viidatud 14. juuni 2016. aasta kohtuotsus (suurkoda), parlament vs. nõukogu.

Kolmapäev, 30. mai 2018

58. peab kahetsusväärseks asjaolu, et paljudel juhtudel on komisjon seisukohal, et kolme finantsteenuste asutuse (ESAME, EBA ja EIOPA) esildatud teise tasandi meetmed on kinnitatud muudatusteta, mis vähendab parlamendile kontrollimiseks antud aega, kui sisse on viidud oluline või märkimisväärne hulk muudatusi;

59. tunnustab kiiret tegutsemist institutsioonidevahelisel tasandil delegeeritud õigusaktide ühise funktsionaalse registri loomiseks ja tervitab selle ametlikku käivitamist 12. detsembril 2017. aastal;

60. ootab, et kasutusele võetaks funktsionaalne, hästi struktureeritud ja kasutajasõbralik delegeeritud õigusaktide register, mis avaldati 12. detsembril 2017 ja mille loomist Euroopa Parlament oli palunud;

61. märgib, et paremad seadusandlikud menetlused ELi tasandil koos aegsa ja tiheda institutsioonidevahelise koostööga võivad anda tulemuseks ELi õiguse järjepidevama ja ühtlasema kohaldamise;

Õigusloomeprotsessi läbipaistvus ja koordineerimine

62. peab tervitatavaks asjaolu, et vastavalt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 32 teostavad Euroopa Parlament ja nõukogu kui kaasseadusandjad oma volitusi võrdsetel alustel, ning komisjon peab täitma vahendaja rolli, koheldes mõlemat seadusandjat võrdselt; tuletab meelde, et see põhimõte on sätestatud juba Lissaboni lepingus; palub seepärast komisjonil teha mõlemale seadusandjale ja võimaluse korral avalikkusele ühel ja samal ajal kättesaadavaks kõik seadusandlike ettepanekutega seotud asjaomased dokumendid, sh mitteametlikud dokumendid;

63. taunib asjaolu, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 33 ja 34 ei ole veel parandanud teabe laekumist nõukogult, eelkõige tundub olevat üldine teabepuudus küsimustes, mida liikmesriigid on nõukogus tõstatanud, ja puudub süstemaatiline lähenemine seisukohtade ja teabe vastastikuse vahetamise hõlbustamiseks; märgib murega, et teabe liikumine on eri eesistujariikide ajal väga erinev ja varieerub ka nõukogu peasekretariaadi teenistuste lõikes; rõhutab, et kaasseadusandjate juurdepääs teabele on erinev, sest nõukogu võib osaleda parlamendikomisjonide koosolekutel, kuid parlamendi esindajaid ei kutsuta nõukogu töörühmade koosolekutele; peab seetõttu soovitavaks järjepidevalt läbipaistvat lähenemisviisi; soovib, et üldjuhul peaksid kõik nõukogu koosolekud olema avalikud, nagu parlamendi koosolekud;

64. nõuab uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktide 33 ja 34 täielikku rakendamist; palub nõukogult eeskätt, et liikmesriikide valitsuste alaliste esindajate komitee (COREPERi) ja töörühmade juhatajate ettepanekud, päevakorrad ja töödokumendid edastataks parlamendile regulaarselt ja struktureeritud viisil, nii et kaasseadusandjad oleksid võrdselt informeeritud; leiab, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkte 33 ja 34 tuleks tõlgendada nii, et lisaks mitteametlikele arvamuste vahetustele võidakse kutsuda parlamendi esindaja ka nõukogu töörühmade ja COREPERi koosolekutele;

65. rõhutab, et õigusloome protsessi saab uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktide 35 ja 36 tähenduses sünkroniseerida ja kiirendada üksnes siis, kui samal ajal tagatakse täielikult iga institutsiooni õigused; on seetõttu arvamusel, et mingil juhul ei tohi teised institutsioonid kehtestada sünkroniseerimise või kiirendamise huvides Euroopa Parlamendi jaoks ajakava;

66. nõuab tungivalt, et kiirendataks spetsiaalse ühise andmebaasi loomist seadusandlike dokumentide menetlemise seisu kohta, millele on osutatud uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 39; tuletab meelde, et see andmebaas peaks sisaldama teavet õigusloomeprotsessi kõigi etappide kohta, et see oleks paremini jälgitav; on seisukohal, et see peaks hõlmama ka teavet mõju hindamise protsessi kohta;

67. tuletab kolmele ELi institutsioonile meelde, et seadusandlike toimikute seisu kajastava konkreetse ühise andmebaasi loomisel on vaja suuremat edasiminekut;

68. teeb ettepaneku, et nõukogu võiks kohtuda parlamendiga nõuandemenetluse käigus vähemalt korra, et võimaldada parlamendil esitada heakskiidetud muudatused ja neid selgitada ning nõukogul võtta nende suhtes vastu oma seisukoht; igal juhul soovib nõukogul anda kirjaliku vastuse;

69. teeb ettepaneku, et parlament teostaks kvantitatiivse uuringu nõuandemenetluse tõhususe kohta;

Kolmapäev, 30. mai 2018

70. nõuab tungivalt, et komisjon peaks kinni Euroopa järelevalveasutuste määruses kehtestatud tähtaegadest tehniliste standardite eelnõude heakskiitmiseks, muutmiseks või mitte heakskiitmiseks, ning kui ta erandkorras ei suuda neist tähtaegadest kinni pidada, teavitaks ta vähemalt sellest varakult ametlikult kaasseadusandjaid ning esitaks põhjendused; rõhutab asjaolu, et komisjon jättis selle hiljuti mitmel juhul tegemata; tuletab komisjonile meelde, et menetlused, mille abil parlament kinnitab, et tal ei ole õigusakti suhtes vastuväiteid, ei ole mõeldud komisjonipoolsete viivituste hüvitamiseks, ning et need menetlused mõjutavad märkimisväärselt aega, mis on parlamendile antud oma kontrolliõiguse kasutamiseks;

71. tunneb heameelt asjaolu üle, et 2016. aasta novembris alustati uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 40 osutatud institutsioonidevahelisi läbirääkimisi; märgib pettumusega, et pärast rohkem kui aasta kestnud arutelusid, kolme läbirääkimiste vooru poliitilisel tasandil ja paljusid kohtumisi tehnilisel tasandil ei ole kokkulepet veel saavutatud hoolimata selgest ja väljakujunenud kohtupraktikast; võtab teadmiseks tehtud edusammud ja nõuab tungivalt, et kõnealused läbirääkimised viidaks lõpule veel Bulgaaria eesistumise ajal;

72. peab tervitatavaks rahvusvahelistele konverentsidele eelnevaid komisjoni kirjalikke ülevaateid ning nõukogu eesistujariigi ja komisjoni suulisi ülevaateid selliste konverentside ajal;

73. peab kahetsusväärseks, et Euroopa Parlamendil ei ole lubatud osaleda vaatlejana rahvusvaheliste konverentside ajal korraldatavatel ELi kooskõlastuskoosolekutel;

74. tuletab nõukogule ja komisjonile meelde, et rahvusvaheliste lepingute praktiline kord peab olema kooskõlas aluslepingutega, eelkõige ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikega 10, ning peab arvestama Euroopa Kohtu otsuseid, nt otsust Tansaania kohtuasjas ja Mauritiuse kohtuasjas ⁽³⁶⁾;

75. kutsub teisi institutsioone üles järgima aluslepinguid ja määrusi ning jälgima asjakohast kohtupraktikat eesmärgiga tagada, et:

- a) Euroopa Parlamenti teavitatakse viivitamata, täielikult ja täpselt rahvusvaheliste lepingute kogu elutsükli jooksul ning et seda tehakse ennetavalt, struktureeritult ja sujuvalt, ilma et see kahjustaks ELi positsiooni läbirääkimistel, ning et Euroopa Parlamendile antakse kõikides etappides piisavalt aega oma seisukohtade väljendamiseks ja et neid võetakse arvesse nii palju kui võimalik;
- b) Euroopa Parlamenti teavitatakse täpselt ja kaasatakse lepingute rakendamise etappi, eriti seoses otsustega, mida teevad lepingutega loodud organid, ja kui need mõjutavad ELi õigusakte, siis võimaldatakse Euroopa Parlamendil täielikult kasutada oma õigusi kaasseadusandjana;
- c) Euroopa Parlamenti teavitatakse ennetavalt komisjoni seisukohast rahvusvahelistel foorumitel, näiteks Maailma Kaubandusorganisatsiooni, ÜRO Kaubandus- ja Arengukonverentsi, Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni, ÜRO Arenguprogrammi, ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni ning ÜRO Inimõiguste Nõukogu raames;

76. usub, et on äärmiselt oluline järgida horisontaalselt pikaajalist tava, mille kohaselt oodatakse enne poliitilisel olulist lepingute kaubandus- ja investeerimissätete ajutist kohaldamist ära Euroopa Parlamendi nõusolek, mida lubas teha ka volinik Cecilia Malmström oma kuulamisel, mis toimus 29. septembril 2014. aastal; kutsub nõukogu, komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles jätkama selle tava laiendamist kõikidele rahvusvahelistele lepingutele;

77. märgib, et Euroopa Parlament on valmis pöörduma Euroopa Parlamendi õiguste austamise tagamiseks uuesti Euroopa Liidu Kohtu poole, kui lähitulevikus ei tehta uue institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe punkti 40 üle peetavatel läbirääkimisel otsustavaid edusamme;

78. märgib, et kõik institutsioonid peaksid pöörama tähelepanu sellele, et nende vastutus seadusandjatena ei lõpe rahvusvaheliste lepingute sõlmimise hetkel; rõhutab, et lepingute eesmärkide täitmise tagamiseks tuleb rakendamist hoolikalt jälgida ja teha jätkavaid jõupingutusi; nõuab, et institutsioonid laiendaksid parimat tava ja koostöö põhinevat lähenemisviisi rahvusvaheliste lepingute rakendamise ja hindamise etappidele;

⁽³⁶⁾ Eespool viidatud 14. juuni 2016. aasta kohtuotsus (suurkoda), parlament vs. nõukogu; eespool viidatud 24. juuni 2014. aasta kohtuotsus (suurkoda), parlament vs. nõukogu.

Kolmapäev, 30. mai 2018

79. märgib, et mõjuhindangud, mis hõlmavad ka inimõiguste olukorra analüüsi, võivad kujutada endast kaubandus- ja investeerimislepingute üle läbirääkimiste pidamise olulist vahendit, mis aitab lepinguosalistel pidada kinni oma inimõigustealastest kohustustest, ning tuletab meelde, et niisugused lepingud nagu majanduslike, sotsiaalsete ja kultuurialaste õiguste rahvusvaheline pakt on oma loomult siduvad;

80. kutsub komisjoni ja nõukogu üles pidama läbirääkimisjuhiste vastuvõtmisel, läbirääkimiste pidamisel ning allkirjastamist ja sõlmimist käsitlevate ettepanekute õigusliku aluse üle otsustamisel ning eelkõige nõukogu poolt rahvusvaheliste kaubanduslepingute allkirjastamisel ja nende sõlmimisel täielikult kinni Euroopa Liidu Kohtu 16. mai 2017. aasta arvamuse 2/15 kohasest ELi ja selle liikmesriikide vahelisest pädevuste jaotusest;

81. kutsub Euroopa esindajaid üles pöörama erilist tähelepanu rahvusvaheliste standardite/nõuete ja vastuvõetud ELi õigusaktide vahelisele järjepidevusele;

82. kutsub komisjoni üles avaldama dokumente, mis annaksid ülevaate tema seisukohtadest rahvusvahelistes organisatsioonides, kes kehtestavad norme finants-, rahandus- ja reguleerimise valdkondades, eelkõige Baseli pangajärevalve komitees; nõuab Euroopa Parlamendi täielikku teavitamist kõigis rahvusvaheliste standardite etappides, millel võiks olla mõju ELi õigusele;

83. nõuab, et seataks sisse ja muudetakse ametlikuks finantsdialoog, et panna paika suunised enne tähtsaid rahvusvahelisi läbirääkimisi ELi seisukohtade vastuvõtmiseks ja nende vahel sidususe tagamiseks kooskõlas Euroopa Parlamendi 12. aprilli 2016. aasta resolutsiooniga ELi rolli kohta rahvusvaheliste finants-, rahandus- ja reguleerivate asutuste ja organite raamistikus⁽³⁷⁾; rõhutab, et neid seisukohti tuleks arutada ja need tuleks eelnevalt teada anda üksikasjalike suuniste põhjal, mida võiksid toetada proaktiivsed suunavad resolutsioonid, ning tagada tuleks järelemeetmed, mille puhul annaks komisjon korrapäraselt aru nende suuniste rakendamisest.

84. tuletab meelde oma 15. märtsil 2018 vastu võetud avaldust Euroopa Ravimiameti asukoha kohta⁽³⁸⁾, milles parlament avaldas kahetsust, et tema rolli ja õigusi nõukoguga võrdse kaaseadusandjana ei olnud nõuetekohaselt arvesse võetud;

85. tunnustab 6. detsembril 2017 alaliste esindajate komitees heakskiidetud volitust ja kokkulepet nõukogu seisukoha kohta, mis puudutab kohustuslikku läbipaistvusregistrit käsitlevat komisjoni ettepanekut; kutsub kõiki osalisi üles viima läbirääkimised lõpule hea koostöö vaimus, et parandada õigusloome protsessi läbipaistvust;

86. võtab teadmiseks kohtuasjas T-540/15 De Capitani vs Euroopa Parlament langetatud otsuse⁽³⁹⁾, mis kinnitab, et avalikkuse ja läbipaistvuse põhimõtted on omased liidu seadusandlikule menetlusele ning ühtki avalikustamata jätmise üldist eeldust ei saa lubada selles osas, mis puudutab seadusandlike dokumente, kaasa arvatud kolmepoolsete läbirääkimiste dokumente;

Liidu õigusaktide rakendamine ja kohaldamine

87. rõhutab, kui tähtis on uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 43 sätestatud põhimõte, et kui liikmesriigid otsustavad seoses direktiivide oma õigusesse ülevõtmisega lisada elemente, mis ei ole kõnealuse liidu õigusaktiga kuidagi seotud, tuleb sellised lisandused teha äratuntavalt kas liikmesriigi õigusesse ülevõtmise akti(de)ga või seotud dokumentide kaudu; märgib, et see teave on sageli endiselt puudu; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegutsema ühiselt ja järjekindalt, et lahendada läbipaistvuse puudumise probleemid ja teised ülereguleerimisega seotud probleemid⁽⁴⁰⁾;

88. on seisukohal, et ELi õigusaktide rakendamises ja ülevõtmises tuleb selgelt eristada ülereguleerimist, mille puhul liikmesriigid kehtestavad ELi õigusaktidega mitteseotud täiendavad haldusnõuded, ja normide kehtestamist, mis on ELi keskkonna- ja tarbijakaitse-, tervishoiu- ja toiduohutuse alastest miinimumnormidest kõrgemad;

⁽³⁷⁾ ELT C 58, 15.2.2018, lk 76.

⁽³⁸⁾ Vt vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0086.

⁽³⁹⁾ Üldkohtu otsus (seitsmes koda laiendatud koosseisus), 22. märts 2018, Emilio De Capitani vs. Euroopa Parlament, kohtuasi T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167.

⁽⁴⁰⁾ Vt Euroopa Parlamendi 21. novembri 2012. aasta resolutsiooni 28. aastaaruande kohta ELi õiguse kohaldamise järelevalve kohta (2010) (ELT C 419, 16.12.2015, lk 73), punkt 7.

Kolmapäev, 30. mai 2018

89. on seisukohal, et ülereguleerimisega seotud probleemide vähendamiseks peaksid kolm institutsiooni kohustuma võtma vastu ELi õigusakte, mis on selged ja kergesti ülevõetavad ning millel on konkreetne Euroopa lisaväärtus; tuletab meelde, et kuigi tuleks vältida täiendavat asjatut halduskoormust, ei tohiks see takistada liikmesriike säilitamast või võtmast ambitsioonikamaid meetmeid ega vastu võtmast rangemaid sotsiaal-, keskkonna- ja tarbijakaitse standardeid juhtudel, kui liidu õigusega on kehtestatud ainult miinimumnõuded;

90. palub liikmesriikidel nii palju kui võimalik hoiduda täiendavate haldusnõuete kehtestamisest, kui nad ELi õigusakte üle võtavad, ning muuta sellised lisandused vastavalt institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 43 ülevõtmise aktis või seotud dokumentide kaudu äratuntavaks;

91. tuletab meelde, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 44 palutakse, et liikmesriigid teeksid liidu õiguse rakendamise järelevalve ja hindamise jaoks vajaliku teabe ja andmete hankimisel komisjoniga koostööd; palub seega, et liikmesriigid võtaksid kõik vajalikud meetmed, et oma kohustusi täita, sh esitaksid vastavustabelid selge ja täpse teabega riiklike meetmete kohta, millega direktiivid siseriiklikku õigusse üle võetakse, nagu lepiti kokku liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühises poliitilises deklaratsioonis selgitavate dokumentide kohta ning Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 27. oktoobri 2011. aasta ühises poliitilises deklaratsioonis selgitavate dokumentide kohta;

92. leiab, et komisjoni võetud kohustust vastavalt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 45 tuleks tõlgendada nii, et Euroopa Parlamendi juurdepääs rikkumiseelsete ja rikkumismenetlustega seotud andmetele paraneb märgatavalt, järgides sealjuures konfidentsiaalsusnõudeid; kordab sellega seoses oma pikaajalisi taotlusi komisjonile seoses andmetega, millele Euroopa Parlamendil on õigus juurde pääseda ⁽⁴¹⁾;

93. avaldab veel kord tunnustust probleemilahenduse mehhanismile EU Pilot, mis on vähem formaalne, kuid sellegipoolest tõhus viis tagada liidu õiguse järgimine liikmesriikide poolt ⁽⁴²⁾; taunib komisjoni teadet, et ta alustab edaspidi reeglina rikkumismenetlusi sellele mehhanismile toetumata ⁽⁴³⁾;

94. tuletab meelde, et volinikud peavad austama Euroopa Parlamendi liikmete seadusandlike eelisõigusi; on seisukohal, et nad peavad edastama parlamendile kõik sõltumatult korraldatud uuringud, mille kohaselt otsused tehti, avaldades ka need uuringud, mis on nende järeldustega vastuolus;

95. peab kahetsusväärseks, et kõiki seadusandlike ettepanekute tõlkeid ei tehta kättesaadavaks ühel ajal, mis põhjustab õigusloomeprotsessis viivitusi;

96. rõhutab, et toimivate ELi õigusaktide rakendamise osas peab eesmärk olema tagada neis sätestatud menetluste kokkusobivus õigusakti enda eesmärgiga, eriti juhul, kui lõppeesmärk on keskkonnakaitse, mille kõrge kaitse tuleb tagada;

97. sedastab, kui oluline on petisioonikomisjonis tehtav töö, sest selle käigus hinnatakse ELi õigusloome kvaliteeti tegeliku rakendamise seisukohast, mis annab aluse õigusaktide ja menetluse parandamiseks; märgib sellega seoses, et petisioonide nõuetekohase läbivaatamise tagamiseks on oluline Euroopa Komisjoniga tehtav tõeline institutsioonidevaheline koostöö;

Lihtsustamine

98. tunneb heameelt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 46 võetud kohustuse üle kasutada õigusloomes sagedamini uuesti sõnastamise tehnikat; kordab, et see peaks olema õigusloome tavapärane tehnika, kuna on lihtsustamiseks hindamatu abivahend ⁽⁴⁴⁾; leiab siiski, et poliitika täieliku ümberkujundamise korral peaks komisjon ümbersõnastamise asemel pigem esitama ettepaneku täiesti uue õigusakti kohta, millega tunnistatakse kehtiv õigusakt kehtetuks, nii et kaasseadusandjad saaksid pidada ulatuslikke ja tulemuslikke poliitilisi arutelusid ning neil säiliks täielikult võimalus kasutada aluslepingutes sätestatud õigusi;

⁽⁴¹⁾ Vt Euroopa Parlamendi 4. veebruari 2014. aasta resolutsiooni ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 29. aastaaruande (2011) kohta, punktid 21 ja 22.

⁽⁴²⁾ Vt Euroopa Parlamendi 6. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 2014. aasta aruande kohta (Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0385), punkt 16.

⁽⁴³⁾ Vt eespool viidatud komisjoni teatist „ELi õigus: parema kohaldamisega paremad tulemused“ (ELT C 18, 19.1.2017, lk 12).

⁽⁴⁴⁾ Vt eespool viidatud Euroopa Parlamendi 14. septembri 2011. aasta resolutsiooni, punkt 41.

Kolmapäev, 30. mai 2018

99. tuletab meelde, et tarbetu regulatiivse ja halduskoormuse hindamisel vastavalt kolme institutsiooni poolt kokku lepitud uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktidele 47 ja 48 ning võimalike koormuse vähendamise eesmärkide uurimisel, et vähendada kulusid haldusasutustele ja ettevõtjatele, sealhulgas VKEdele, võib parem õigusloome vajaduse korral tähendada ka arvukamaid ELi õigusakte, sealhulgas siseriiklike õigusaktide erinevuste ühtlustamist, võttes arvesse seadusandlike meetmete kasu ning tegevusetuse tagajärgi ELi tasandil seoses sotsiaalsete, keskkonna- ja tarbijakaitse standarditega, ning pidades meeles, et liikmesriikidel on õigus kohaldada rangemaid norme, kui liidu õiguses on kindlaks määratud üksnes miinimumstandardid; tuletab samuti meelde, et ELi toimimise lepingu artiklis 9 sätestatud horisontaalne sotsiaalklausel nõuab, et liit kaaluks hoolikalt ELi õigusaktide mõju sotsiaalsetele standarditele ja tööhõivele, mis eeldab nõuetekohast konsulteerimist sotsiaalsete sidusrühmadega, eelkõige ametiühingute, tarbijate ja kaitsetute rühmade huvide esindajatega, austades sotsiaalpartnerite sõltumatust ning kokkuleppeid, mida nad võivad sõlmida vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 155; rõhutab seepärast, et halduskoormuse vähendamine ei tähenda ilmtingimata dereguleerimist ja et igal juhul ei tohi see ohustada põhiõigusi ning keskkonnanorme, sotsiaal-, töö-, tervishoiu- ja ohutuse, tarbijakaitse, soolise võrdõiguslikkuse või loomade heaolu standardeid, sealhulgas nendega seotud teabenõudeid, ning seega ei tohi see kahjustada töötajate õigusi – sõltumata ettevõtte suuruselt –, ega põhjustada ebakindlate töölepingute arvu suurenemist;

100. tunneb heameelt komisjoni esimese iga-aastase koormusanalüüsi üle, mis tehti ELi õigusaktide lihtsustamise kontekstis ning mille raames viidi läbi Eurobaromeetri kiiruuring selle kohta, kuidas ettevõtjad reguleerimist tajuvad, ja intervjueriti üle 10 000 ettevõtja 28 liikmesriigis, peamiselt VKEsid, pidades silmas ettevõtete jagunemist ELis; juhib tähelepanu analüüsi tulemustele, mis kinnitavad, et keskendumine tarbetute kulude vähendamisele on endiselt asjakohane ja et ettevõtjate arvamus mõjutavad eri tegurid keerulises koosmõjus, mille põhjuseks võivad ka olla erinevused riikide haldus- ja õiguskorras, mis puudutab õigusaktide rakendamist; juhib tähelepanu asjaolule, et tajumist võib mõjutada ka ülereguleerimine ja isegi ebatäpsed meediakajastused; on seisukohal, et iga-aastase koormusanalüüsi kontseptsioon, mis on küll oluline vahend probleemide kindlakstegemiseks ELi õigusaktide rakendamisel ja kohaldamisel, ei tohi anda alust eeldusele, et reguleerimine põhjustab iseenesest liigset halduskoormust; nõustub komisjoniga, et ainus viis, kuidas teha kindlaks, mida on tegelikult võimalik lihtsustada, sujundada või kaotada, on küsida kõikide sidusrühmade – ka nende, kellel on vähem võimas esindatus – seisukohti konkreetsete õigusaktide või mitmesuguste õigusaktide kohta, mida kohaldatakse konkreetsetes sektoris; palub, et komisjon täiustaks iga-aastast koormusanalüüsi esimesest analüüsist saadud kogemuste põhjal, kohaldaks läbipaistvaid ja kontrollitavaid andmekogumismeetodeid, pööraks erilist tähelepanu VKEde vajadustele ning käsitleks nii tegelikku kui ka tajutavat koormust;

101. võtab lisaks teadmiseks komisjoni teostatavuse hindamise tulemused seoses eesmärkide püstitamisega, et vähendada konkreetsetes sektorites koormust, ilma et see kahjustaks õigusaktide eesmärki; julgustab komisjoni kehtestama koormuse vähendamise eesmärgid iga algatuse puhul paindlikult, kuid tõendus põhisel ja usaldusväärset, pidades sidusrühmadega igakülgset nõu, nagu seda juba REFITi raames tehakse;

102. rõhutab, et üks ELi standard asendab reeglina 28 riiklikku standardit, tugevdades nii siseturgu ja vähendades bürokraatiat;

103. rõhutab, kui vajalik on vältida tarbetut bürokraatiat ning võtta arvesse ettevõtja suuruse ja kohustuste täitmiseks vajalike ressursside suhet;

Uue institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamine ja järelevalve

104. märgib, et esimeeste konverents saab regulaarselt presidendi koostatud aruande rakendamise hetkeseisu kohta nii institutsioonis kui ka institutsioonidevaheliselt; on seisukohal, et selles aruandes tuleks võtta nõuetekohaselt arvesse komisjonide esimeeste konverentsi hinnangut eri komisjonide, eelkõige õiguskomisjoni kui liidu parema õigusloome ja õiguse lihtsustamise eest vastutava komisjoni kogemuste põhjal ⁽⁴⁵⁾;

⁽⁴⁵⁾ Vt Euroopa Parlamendi kodukorra V lisa XVI jaotise punkti 3.

Kolmapäev, 30. mai 2018

105. tunneb heameelt esimese iga-aastase institutsioonidevahelise kõrgetasemelise poliitilise kokkuvõtete tegemise koosoleku üle institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamise teemal, mis toimus 12. detsembril 2017; innustab komisjonide esimeeste konverentsi esitama esimeeste konverentsile kõik soovitud uue institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamise kohta, mida ta peab vajalikuks;

o

o o

106. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.
